

Bu sayfa Őu linkten yazdırılmıŐtır: [http://www.risaleonline.com/soru-cevap/yahudi-ve-hristiyanlari-dost-edinmeyin]

[Kur'ân-ı Kerîm](#) [Muhtelif](#) [Risale-i Nur](#) [Risale-i Nur Mütalaası](#)

Soru

Yahudi ve Hristiyanları Dost Edinmeyin

Gayr-i müslim bir tanıdığım, Kur'an'da gayr-i müslimleri dost edinmeyin diye okumuŐ. Bana bunun izahını sordu. Bu konuda kendisine nasıl bir cevap verebilirim?

Cevap

"Ey îmân edenler! Yahudileri ve hristiyanları dostlar edinmeyin! Onlar birbirinin yârânıdırlar. Buna rağmen içinizden kim onları dost edinirse, artık Şübhesiz o, onlardandır. Muhakkak ki Allah, zâlimler topluluğunu (inkârlarındaki ısrarları sebebiyle) hidâyete erdirmez." (Maide 51)

Elmalılı Hamdi Yazır bu ayet hakkında Şöyle diyor:

"Yahudi ve hristiyanları dostlar edinmeyin. Onlara velî olmayınız değil, onları velî tutmayınız, itimat edip de yâr tanımayınız, yardıklık etmeyiniz. Velâyetlerine, hükümlerine yardımlarına müracaat etmek, mühim işlerin başına getirmek Şöyle dursun, onlara gerçek bir dost gibi tam bir samimiyetle itimat edip de kendinizi kaptırmayınız. Özetle onları dost olur sanıp da yakın dostlarınız gibi sıkı fıkı beraberliklere dalmayınız, tuzaklarına düşmeyiniz, isteklerine iŐtirak etmeyiniz. Görülüyor ki 'Yahudiler ve hristiyanlara dostlar olmayınız' buyurulmamıŐ, 'Yahudi ve hristiyanları dost edinmeyiniz' buyurulmuŐtur. Çünkü 'Allah sizi, din hakkında sizinle savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayan kimselere iyilik etmekten, onlara adaletli davranmaktan men etmez.' (Mümtehine, 60/8) buyurulmuŐtur. Őu halde müminler yahudi ve hristiyanlara iyilik etmekten,dostluk yapmaktan, onlara âmir olmaktan yasaklanmış ve men edilmiŐ değil, onları dost edinmekten, yardıklık etmekten yasaklanmışlardır." (Hak dini Kuran dili)

Kur'an Kerim, belli bir asra, belli bir zamana hitap eden bir kitap değildir. O, her asırda sanki ter-u taze yeni nâzil oluyormuş gibi tâzeliğini ve gençliğini muhâfaza etmektedir. Bu sebeple âyetlerin hükmü bâkidir. Kıyâmete kadar devam etmektedir.

Böyle bir soru Bediüzzaman hazretlerine sorulmuş. Verdiği cevap şöyledir:

"Sual- Yahudi ve Nasara ile muhabbetten Kur'anda nehiy vardır:

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□

Bununla beraber nasıl dost olunuz dersiniz?

C: Evvelen: Delil, kat'ıyyü'l-metîn olduğu gibi, kat'ıyyü'd-delâlet olmak gerektir. Halbuki te'vîl ve ihtimâlin mecâli vardır. Zîrâ nehy-i Kur'ânî, âmm değildir, mutlakdır. Mutlak ise takyîd olunabilir. Zaman bir büyük müfessirdir. Kaydını izhâr etse, i'tirâz olunmaz. Hem de hüküm, müştak üzerine olsa, me'haz-i iştikâkı, illet-i hüküm gösterir. Demek bu nehiy, Yahûdî ve Nasârâ ile yahûdiyet ve nasrâniyet olan aynaları hasebiyledir. Hem de bir adam zâtı için sevelemez. Belki muhabbet, sıfat veya san'atı içindir. Öyle ise her bir müslümanın her bir sıfatı müslüman olması lâzım olmadığı gibi, her bir kâfirin dahi bütün sıfat ve san'atları kâfir olmak lâzım gelmez. Binâenaleyh müslüman olan bir sıfatı veya bir san'atı istihsân etmekle iktibâs etmek, neden câiz olmasın? Ehl-i kitabdan bir haremin olsa, elbette seveceksin.

Ayrıca, Asrı-ı Saadette peygamberimiz dinî büyük bir inkılab vücuda getirdi. Bu sebepten dolayı o zamanda bütün zihinler ve nazarlar dine çevirdiğinden, bütün muhabbet ve düşmanlığı din noktasında toplayıp ona göre muhabbet ve düşmalık ederlerdi. Onun için gayr-ı müslimlere olan muhabbetten iki yüzlü muamele çıkıyordu. Peygamberimiz ise safi, samimi içten bağlılık istiyordu. Onlarla yapılan bu ilişkiyi kerih görüyordu. Lâkin şimdi âlemde görünen dünyevi ve medeni ilişkidir. Bir medeniyet yarışı ve rahat yaşama isteğidir. Bütün fikir ve nazarlar bu tarafa çevrilmiştir. Batı dünyası da artık dinden ziyade dünyaya bakıyorlar ve onların ekserisi, dinlerine o kadar mukayyed değildirler. Bu sebeple onlarla dost olmamız, medeniyet ve terakkilerini güzel bulup, güzel bulduklarımızı almaktır. Bu yakınlık her saadeet-i dünyeviye'nin esası olan asayîşi muhafazadır. İşte şu dostluk, kat'ıyyen nehy-i Kur'anîde dâhil değildir. Hem itikat kısmıyla, muamele (ilişki) kısmını bir birinden ayırmak gerek." (Mektubat, Münazarat, s.395-396)

Allah indinde din olarak kabul edilen İslâmiyet, beşer için bir saadet ve rahmet kaynağıdır. Onun şefkat kanatları ve geniş müsamahası kendisine tâbi olmayanları da kuşatmıştır. Diğer dinlerin tabileri kendi dinlerinde görmedikleri/göremedikleri rahat ve refahı İslâm'da ve müslüman memleketlerinde bulmuşlar, hiçbir sıkıntıya maruz kalmadan hayatlarını devam

ettirmişlerdir. Müslümanlar bu husustaki ilâhî emirlere harfiyyen riayet etmişler, en geniş mânâda tatbik etmişlerdir. Harbî kafirin hakkı hayatı olmuş, cizye vermek kaydıyla bir müslim gibi canı, dini, mezhebi, namusu, şerfi, malı muhafaza altına alınmıştır.

GAYR-I MÜSLİM MEMLEKETLERDE ONLARLA MÜNASEBETTE ÖLÇÜMÜZ

Konuya açıklık getirmek için ayeti kerimeleri bir rehber kabul edelim. Bu konuda Yüce Rabbimiz Ankebût Sûresi'nde şöyle buyurur:

“İçlerinden zulmedenler hâriç, ehl-i kitabla ancak o en güzel olan (sûret)le mücâdele edin ve deyin ki: “(Biz,) bize indirilene de size indirilene de îmân ettik; bizim İlâhımız da sizin İlâhınız da birdir ve biz ancak O'na teslîm olanlarız.”. (Ankebut 46)

Bu mânâyı teyit eden diğer bir âyet-i kerimenin meâli de şöyledir:

“Allah, din husûsunda sizinle savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayan kimselere iyilik etmekten ve onlara karşı âdil davranmaktan sizi yasaklamaz. Şübhesiz ki Allah, adâletli olanları sever.”(Mümtehine / 8)

Ba ayet için Hz. Ebû Bekir (ra)'ın kızı Esmâ (ra) şöyle rivâyet eder: “Müşrik olan annem beni görmeye gelmişti. Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a: 'Onu evime kabûl edip ikram ve ihsanda bulunayım mı?' diye sordum. Resûlullah Aleyhissalâtü Vesselâm: 'Evet annene ikram ve ihsanda bulun!' buyurdular. Bunun üzerine bu âyet-i kerîme nâzil oldu.” (İbn-i Kesîr, c. 3, 484)

“Husûmet ve adâvetin (düşmanlığın) vakti bitti. İki harb-i umûmî (dünya savaşı) adâvetin ne kadar fenâ ve tahrîb edici ve dehşetli zulüm olduğunu gösterdi. İçinde hiçbir fayda olmadığı tezâhür etti. Öyle ise, düşmanlarımızın seyyiâtı (günahları), -tecâvüz olmamak (Müslümanların haklarını çiğnememeleri) şartıyla- adâvetinizi celb etmesin (çekmesin)! Cehennem ve azâb-ı İlâhî kâfîdir onlara!” (Mektûbât, Hutbe-i Şâmiye, 418)

Demek onlarla alış-veriş ve iş yapılabilir. Onlara İslamiyetin güzellikleri anlatılabilir. Onlara iyilik edilebilir. Onların güzel olan bazı teknik ve teknolojileri ve uygulamaları alınabilir. Fakat din noktasında onları taklid etmek ve yahudileşmek ve hritiyanlaşmak yasaklanmıştır. Onları bu noktada hakiki dost edinmeyiz.

-